

## Arrest

**nr. 250 385 van 4 maart 2021**  
**in de zaak RvV X / IV**

**In zake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 november 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 22 november 2019 om internationale bescherming. Op 12 oktober 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 januari 1989 te San Salvador. U bent een christen en woonde steeds in Santa Tecla (La Libertad). U studeerde twee jaar informatica aan de universiteit van San Salvador en nadien volgde u Engelse les. U werkte in de periode 2009-2011 als sportcoach. Van januari 2014 tot augustus 2014 verbleef u in Houston in de Verenigde Staten. U diende daar een verzoek om internationale bescherming in uit angst voor bendes in uw regio. Nadat uw verzoek werd geweigerd, keerde u terug naar El Salvador.*

*Vanaf 2014 werkte u als tele-operator. Toen u in 2016 een auto aankocht, werd u door leden van de bende mara salvatrucha (MS) gevraagd maandelijks tien dollar renta te betalen zodat uw auto niet beschadigd of gestolen zou worden. Toen u begin 2019 een nieuwere auto aanschafte werd de renta opgetrokken naar vijftig dollar per maand. Nadat uw zus G. Y. R. G. (...) in juni 2019 El Salvador verliet en uw huis hierdoor regelmatig leeg achterbleef als u ging werken, werd u door de bendeleden van MS gevraagd om, naast de renta voor uw auto, ook nog maandelijks een bedrag van honderd à honderdvijftig dollar te betalen. Toen uw vader werd opgenomen in het ziekenhuis had u extra uitgaven te betalen en kon u ook minder uren gaan werken, waardoor het u niet meer lukte de gevraagde renta voor uw huis te betalen. Op 3 oktober 2019 kwamen drie leden van MS – waarvan één gewapend – bij u thuis langs om naar dit achterstallige geld te vragen. Ze gaven u te kennen dat u gedood zou worden als u het bedrag niet zou betalen. U was echter niet in staat dit bedrag te betalen. Op 27 oktober 2019 kwamen diezelfde personen nogmaals langs met de boodschap dat u de volgende keer gedood zou worden als u het bedrag niet zou betalen.*

*Op 14 november 2019 bent u legaal uit El Salvador vertrokken. U reisde via Spanje naar België, waar u op 15 november 2019 aankwam. Uw verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 22 november 2019.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (d.d. 5/1/'12), uw paspoort (d.d. 18/10/'19) en uw kaart van het gesloten centrum in de VS. Tevens legt u kopieën voor van documenten van de immigratiedienst van de VS, uw inkomstenoverzicht en artikels in verband met de situatie in El Salvador.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Vluchtelingenconventie niet kan worden toegekend. U hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in bovenstaande conventie, zijnde een vrees voor vervolging op grond van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/ of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Evenmin hebt u aangetoond een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals omschreven in Art. 48/4 § 2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.*

*U verklaart uw land verlaten te hebben omwille van afpersingen door leden van de bende mara salvatrucha (CGVS p.9-10).*

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador:*

Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De door u ingeroepen afpersing blijkt puur crimineel van aard te zijn geweest. U haalt zelf immers geen enkele aan de Vluchtelingenconventie gelinkte reden aan waarom u in het bijzonder zou worden geïsoleerd in El Salvador, aangezien u geen specifiek profiel hebt waarom u om andere dan geldelijke redenen zou worden geïsoleerd. U was immers nooit bij een politieke partij geregistreerd en voerde geen politieke activiteiten uit. Niemand van uw familie is politiek actief, noch werken er familieleden van u bij de politie of bij het gerecht of zijn er familieleden van u die tot een bende behoren (CGVS p.6). U kende in het verleden zelf geen problemen met bendeleden. U geeft ook aan dat volgens u geld de enige reden was dat ze u benaderden (CGVS p.13). Zo diende iedereen die een auto had hier renta voor te betalen (CGVS p. 11). U haalt aan dat u denkt dat ze u om geld vroegen omdat u een goedbetaalde job had (CGVS p.13). De door u ingeroepen feiten vallen dan ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zoals bepaald in artikel 48/4, §2 onder b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen echter verschillende elementen bevatten die de ernst en geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig op de helling plaatsen.

Zo is het frappant te moeten vaststellen dat u steeds op hetzelfde adres bleef wonen en zelfs ook nog naar uw werk bleef gaan zonder dat u het geld effectief betaalde (CGVS p.3, 6, 13). Zelfs na de tweede keer dat ze u waarschuwden dat ze u de volgende keer zouden doden als u niet betaalde, bleef u nog gedurende een tweetal weken thuis wonen. U ging zelfs nog naar trainingen van uw werk (CGVS p.14). Dit is totaal niet in overeenstemming te brengen met uw bewering voor uw leven te vrezen indien u het geld niet zou betalen (CGVS p.13). Uw vader woont daarenboven nog steeds in El Salvador. U vermeldt nergens dat hij nog problemen ondervond (CGVS p.4). Bovendien zijn er geen indicaties meer dat er na uw vertrek nog iemand zou zijn die u viseert. U haalt nergens aan dat er nog iemand naar u op zoek kwam (CGVS p.14). Daarenboven slaagt u er tevens niet in concrete voorbeelden te geven van personen uit uw buurt die gelijkaardige zaken meemaakten als u. U hebt hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.15). Dit vormt wederom allerm minst een indicatie voor een reëel risico op ernstige schade.

Tot slot hebt u tevens geen bewijsstukken om uw verklaringen omtrent de vermeende afpersingen te staven.

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u onvoldoende hebt aangetoond dat er zwaarwegende redenen bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou oplopen in de zin van de artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissants\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/>)

[coi focus salvador situation securitaire 20190715.pdf](#) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

*De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*De door u voorgelegde bundel kopieën van artikels hebben geen betrekking op u persoonlijk (CGVS p.8-9). Hieruit blijkt niet dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in uw land van herkomst volstaat niet om iemand subsidiaire bescherming te verlenen. Een persoonlijke vrees is hierbij determinerend.*

*De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het gaat hier slechts om uw originele identiteitskaart (d.d. 5/1/'12), paspoort (d.d. 18/10/'19), uw kaart van het gesloten centrum in de VS en de kopieën van de documenten van de immigratiedienst van de VS en uw inkomstenoverzicht. Deze hebben enkel betrekking op uw identiteit, herkomst, reisweg en beroepsinkomsten. Deze elementen worden momenteel niet in twijfel getrokken.*

*Volledigheidshalve dient nog te worden gewezen op het feit dat ook uw zus G. Y. R. G. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend aangezien ze haar vermeende problemen niet aannemelijk kon maken.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens verwijt verzoeker het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) een beoordelingsfout.

Na het geven van een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing voert verzoeker vooreerst aan dat zijn problemen met bendeleden weldegelijk een link hebben met het Verdrag van Genève. Hij citeert uit de artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet en stelt dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenschappelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren en bijgevolg zonder enige twijfel een actor vormen als bedoeld in artikel 48/5, § 1, b) of c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker is van mening dat hij weldegelijk in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet en dat de voorwaarden van deze bepaling *in casu* vervuld zijn. Dit licht hij als volgt toe:

*“Verzoeker behoort namelijk tot de groep van personen die als gemeenschappelijke achtergrond hebben dat ze specifiek door de bendes gevisieerd worden en zich, door het zich eraan te onttrekken, in een enorm gevaarlijke situatie bevinden. Als gevolg hiervan kan hun gemeenschappelijke achtergrond niet gewijzigd worden, omdat het een kenmerk is van hun identiteit én van hun morele integriteit dat dermate fundamenteel is, dat met mag geëist worden dat zij dit opgeven. Door achteraf toch te conformeren aan de praktijken van de bendes en toe te geven aan hun eisen, door het betalen van sommen geld, zouden zij zich namelijk in een situatie plaatsen waarbij ze met alleen beroofd worden, maar ook hun leven riskeren (of minstens een onmenselijke of vernederende behandeling). Omwille van deze redenen kan met geëist worden dat dergelijke personen deze gemeenschappelijke achtergrond zouden wijzigen.*

*Ten tweede heeft dergelijke groep personen in El Salvador, ten minste in de wijken waar de bendes actief zijn en de feitelijke controle hebben, een eigen identiteit omdat zij in hun directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Door de modus operandi van de bendes te proberen ondermijnen, plaatsen deze personen zich namelijk in een geïsoleerde situatie en lopen zij hierdoor meer gevaar dan personen die niet tot een bende behoren, maar er wel met meewerken (door bv. de opgelegde sommen geld te betalen). De afwijking bestaat er dus in dat deze personen nog meer op de radar van deze bendes verschijnen omwille van hun afwijkend gedrag.*

*In tegenstelling tot het CGVS meent verzoeker dan ook dat hij weldegelijk tot een specifieke sociale groep behoort en daarom een vrees voor vervolging koestert waarbij hij zich niet kan beroepen op de Salvadoraanse autoriteiten met het oog op een effectieve en doeltreffende (rechts)bescherming (zie hierover ook verder, onder 4.2.3 en 4.3).*

*Verzoeker verklaarde namelijk bedreigd en afgeperst te worden door bendeleden, waarbij hij zelfs met een pistool bedreigd werd, en dat louter en alleen omwille van het feit dat hij over een relatief goed inkomen beschikte en tot tweemaal toe een auto had aangekocht, een jonge, alleenstaande vrouw is die in de banksector actief is. Ze verklaarde dan ook dat haar leven in gevaar was omdat de bendeleden hem zouden vermoorden als hij de gevraagde sommen geld niet zou betalen.”*

Hierna citeert verzoeker uit de bladzijden 9, 10 en 13 van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Vervolgens betoogt verzoeker dat de problemen die hij heeft gehad voldoende zwaarwichtig zijn om als daden van vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd. Hij licht dit als volgt toe:

*“4.2.2.1. Los van het feit of de daden van geweld waarvan verzoekster het slachtoffer is geweest in al dan niet een band hebben met de Conventie van Genève dient men in ieder geval vast te stellen dat die problemen voldoende ernstig waren om als daden van vervolging of ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd.*

*Uit de zeer gedetailleerde verklaringen van verzoeker blijkt namelijk dat zij meermaals geïntimideerd en bedreigd werd door de bendeleden van de Mara Salvatrucha.*

*4.2.2.2 Daarom is verwerende partij eraan voorbijgegaan dat verzoekster reeds vervolgd werd of reeds ernstige schade heeft ondergaan. In ieder geval menen dient artikel 48/7 Vreemdelingenwet in dat verband gelezen te worden, dat luidt als volgt:*

*“(…)” (eigen onderlijning)*

*Het is dan ook aan verwerende partij om aan te tonen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.*

*In de huidige situatie in El Salvador zijn er, in het algemeen, geen goede redenen om aan te nemen dat een persoon geen risico's zou lopen om problemen te hebben met bendeleden. Het is immers zo dat de situatie in El Salvador gekenmerkt wordt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara's of pandilla's) onderling enerzijds, en tussen de bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) anderzijds (“un cycle incessant de revanches entre des gangs rivaux et entre des gangs et les autorités salvadotiennes”; COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019, p. 6). De bendes zijn overal aanwezig, zowel in ruraal als Stedelijk gebied en zijn volgens sommige schattingen actief in 247 van de 262 gemeentes van het land (COI Focus 15 juli 2019,*

p. 19). Als gevolg van deze situatie en de extreme mate en vormen van geweld die er op onophoudelijke wijze plaatsvindt, wordt El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen (Conseil des Droits de l'homme des Nations unies, Human Rights Watch...) beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld (COI Focus 15 juli 2019, p. 7).

Daar waar verwerende partij verzoeker verwijt dat zijn verklaringen verschillende elementen bevatten die de ernst en geloofwaardigheid van zijn asielaanspraak "ernstig op de helling plaatsen", wenst verzoeker te volharden in zijn verklaringen over de problemen die hij met de bendes heeft gehad en wenst hij hier niettemin nog duidelijkheid over te verschaffen.

Zo wordt hem verweten onvoldoende veiligheids- en voorzorgsmaatregelen getroffen te hebben omdat hij vreesde voor zijn leven indien hij het geld met zou betalen (bestreden beslissing p. 2). Nochtans verklaarde verzoeker weldegelijk zijn werkschema aangepast te hebben om de bende te kunnen ontlopen en zet hij ook de reden uiteen waarom hij niet om hulp gezocht heeft bij de autoriteiten (zie ook verder):

(...)

(notities persoonlijk onderhoud p. 13)

(...)

(notities persoonlijk onderhoud p. 13)

Bovendien was hij rees eerder El Salvador ontvlucht voor de problemen die hij had met de bende:

(...)

(notities persoonlijk onderhoud p. 7)

Waar het CGVS meent dat de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek onvoldoende ernstig zijn om gekwalificeerd te worden als vervolging of als ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet, meent verzoeker dat ook het subjectief element van de vervolgingsvrees weldegelijk aanwezig is en in aanmerking genomen dient te worden in de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

Verzoeker wordt hierin gesteund door de richtlijnen die UNHCR hierover heeft opgesteld in diens Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status.

"(...)"<sup>2</sup>

Uit het Handbook blijkt dat men dus niet kan zeggen dat een asielzoeker enkel en alleen op basis van objectieve criteria een gegronde vrees voor vervolging koestert, aangezien ook het subjectief element in aanmerking dient te worden genomen. Te stellen, zoals het CGVS het doet, dat de problemen van verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zijn zonder enige overweging van het subjectieve aspect en zijn eerdere ervaringen is dus een foutieve en onvolledige analyse. Het toont aan dat het CGVS haar opdracht met op een zorgvuldige manier uitvoert. Bovendien geeft ook het verblijf van verzoeker in het buitenland aanleiding tot een verhoogd risico om bij terugkeer het slachtoffer te worden van bedreigingen, afpersingen en geweld door bendeleden omdat hij als welarend beschouwd zou kunnen worden. Ook al volstaat een verblijf in het buitenland, volgens de recentste rechtspraak,<sup>3</sup> niet als dusdanig om bij een terugkeer naar El Salvador aanleiding te geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, kan verzoeker zich niet vinden in dit aspect in de bestreden beslissing. Omdat verzoeker namelijk al openstaande schulden heeft bij de bende en daarom het land ontvlucht is, zou hij in geval van terugkeer namelijk des te meer in het oog springen van de bendeleden, nu hij geacht zal worden over nog meer financiële middelen te beschikken dan aanvankelijk werd voorgehouden.

Verwerende partij geeft bovendien zelf aan in de bestreden beslissing dat er geen systematische opvolging is van terugkeerders om hun veiligheid te garanderen en dat de informatie hierover beperkt is en dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Als gevolg hiervan dreigt verzoeker nogmaals het slachtoffer te worden van ernstige vervolgingsdaden in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en loopt hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet, omdat terugkeerders als gevolg van hun verblijf in het buitenland het slachtoffer kunnen worden van bendegeweld. Ook in verzoekers geval is dit zo, nu blijkt dat zijn ren ta al eens verhoogd geweest zijn en hij des te meer de aandacht van de bendes zal trekken en zal volharden in de weigering om te betalen. Daardoor loopt hij nog meer het gevaar om (nogmaals) slachtoffer te worden van bedreigingen en geweldplegingen, waarbij een voldoende graad van ernst

De werkwijze van de bende en de precare veiligheidssituatie in El Salvador is verwerende partij niet onbekend, waardoor het dit minstens had kunnen voorzien bij het nemen van de beslissing. Bovendien brengt verzoeker voldoende individuele elementen aan die wijzen op een verhoogd risico in zijn hoofde in geval van terugkeer naar El Salvador. Zo blijkt uit de COI Focus Retour au pays des ressortissants van 12 juli 2019' (A) en 9 januari 20203 (B):

"(...)"

Enkel de IOM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes, maar ook deze organisatie erkent dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij zich er niet verplaatsen (A, pp. 17-18). Daarboven stelt de IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders (B, p. 11). Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor personen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond:

(...) (B, p. 9)

Daarnaast stelt verwerende partij dat de personen die terugkeren zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen (bestreden beslissing p. 3), maar uit de hierboven geciteerde objectieve informatie blijkt echter dat er van een verhoogd risico sprake is indien blijkt dat hun koopkracht verbeterd is. Dit risico wordt ook bevestigd door HRW. Dit is niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van re-integratie actief zijn, dat de persoon over economische middelen beschikt. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoekende partij.

Ook de COI Focus van 09.01.2020 bevestigt deze elementen (B, p. 13):

« (...) »

Het bestaan van een verhoogd risico in geval van terugkeer blijkt bovendien heel duidelijk uit de inhoud van het rapport *Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse* van Human Rights Watch van februari 2020 waarin er onderzoek werd gedaan naar moorden en andere bedreigingen of aanvallen van personen die na een verblijf in het buitenland naar El Salvador gedeporteerd of teruggestuurd worden.

Dit bevestigt ook de informatie van de Speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten die hernomen wordt in de COI Focus van 09.01.2020 (p. 12):

(...)

In tegenstelling tot wat verwerende partij hierover betoogt, is er dus weldegelijk sprake van een verhoogd risico voor verzoekster om bij terugkeer naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico te lopen blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande informatie toont in ieder geval aan dat het feit dat verzoekers om internationale bescherming in het buitenland verbleven hebben, in geval van terugkeer naar El Salvador, ook voor problemen met de daar actieve bendes kan zorgen. Dit element dient dan ook beschouwd te worden als een objectief element dat verzoekers vrees en de risico's die hij in geval van terugkeer zou lopen, versterkt.

Net omwille van het bovenstaande, brengt verzoeker voldoende elementen bij die de noodzaak aan bescherming onder artikel 48/3 of artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet rechtvaardigen. Het loutere feit van eerder afgeperst en bedreigd te zijn en van zijn verblijf in het buitenland brengt hem in de aandacht van de bendes in geval van terugkeer naar zijn land en regio van herkomst, wat gezien de algemene veiligheidssituatie in El Salvador als een voldoende zwaarwichtig element beschouwd dient te worden om te besluiten dat er sprake is van daden van vervolging of ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker voert ook aan dat in El Salvador geen doeltreffende beschermingsmogelijkheden bestaan. Hij wijst erop dat uit de aangebrachte informatie al is gebleken dat bendegeweld diepgeworteld is in de Salvadoraanse samenleving. Op basis van objectieve landeninformatie blijkt volgens hem bovendien dat er geen effectieve overheidsbescherming in El Salvador beschikbaar is waarop hij zich zou kunnen beroepen in geval van terugkeer. De Salvadoraanse autoriteiten zijn namelijk ofwel niet in staat, ofwel niet bereid om daadwerkelijke bescherming te bieden aan personen die slachtoffer zijn of dreigen te worden van de bendes. Ter staving hiervan citeert hij uit de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van UNHCR van maart 2016, uit de COI Focus "Salvador. Retour au pays des ressortissants" van 9 januari 2020, uit de COI Focus "El Salvador. Situation sécuritaire" van 15 juli 2019 en uit het rapport "Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse" van Human Rights Watch van 5 februari 2020. Hij voegt hieraan toe dat hij hiervan ook zelf op de hoogte is en tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij geen effectief en doeltreffend beroep kan doen op de politie, verklaringen die volgens hem in lijn liggen met de hierover gekende landeninformatie. Verzoeker verwijst naar recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overeenkomstig dewelke de beslissing minstens vernietigd moet worden zodat het CGVS aanvullend onderzoek kan voeren naar de mogelijkheid voor hem om zich op effectieve overheidsbescherming te kunnen beroepen, waarbij de Raad heeft geoordeeld dat de bewijsstandaard laag moet worden gezet omwille van de algemene precare veiligheidssituatie in El Salvador.



Ten slotte laat verzoeker nog gelden dat er geen intern vluchtalternatief bestaat. Hij wijst erop dat uit de reeds aangehaalde informatie blijkt dat hij bij een hervestiging het voorwerp zal uitmaken van een onderzoek door de daar aanwezige benedeleden en dat het aspect van zijn eerder buitenlands verblijf snel aan de benedeleden bekend zal zijn. Daarom loopt hij ook in geval van terugkeer naar een andere regio dan zijn herkomstregio een verhoogd risico en is er dus geen voldoende beschermend en doeltreffend intern vluchtalternatief voorhanden, aldus verzoeker, die ook nog citeert uit voornoemd rapport van Human Rights Watch dat volgens hem bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is.

## 2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 12 februari 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

## 2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft omwille van afpersingen door leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS). Dit zou begonnen zijn toen hij in 2016 een auto kocht en de leden van MS hem vroegen om maandelijks tien dollar *renta* te betalen zodat zijn auto niet beschadigd of gestolen zou worden. Toen hij zich begin 2019 een nieuwere auto aanschafte zou de *renta* zijn opgetrokken naar vijftiengint dollar per maand. In juni 2019 zouden de benedeleden hem naast de *renta* voor de auto ook nog gevraagd hebben om maandelijks een bedrag van honderd à honderdvijftig dollar te betalen voor zijn huis, dat na het vertrek van zijn zus uit El Salvador regelmatig leeg achterbleef als hij ging werken. Verzoeker verklaart dat het hem, toen zijn vader in het ziekenhuis werd opgenomen, niet meer lukte om de gevraagde *renta* voor zijn huis te betalen en dat op 3 oktober 2019 drie leden van MS – waarvan één gewapend – bij hem thuis langs kwamen om naar dit achterstallige geld te vragen en hem met de dood bedreigden als hij het bedrag niet zou betalen. Op 27 oktober 2019 zouden diezelfde personen nogmaals zijn langsgekomen met de boodschap dat hij de volgende keer gedood zou worden als hij het bedrag niet zou betalen. Op 14 november 2019 is verzoeker dan uit El Salvador vertrokken.

Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn paspoort, zijn identiteitskaart en zijn kaart van het gesloten centrum in de Verenigde Staten, alsook fotokopieën van een overzicht van zijn inkomsten, van documenten van de immigratiedienst in de Verenigde Staten en van artikels in verband met de algemene situatie in El Salvador neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met ‘documenten’).

Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld, hebben de door verzoeker voorgelegde artikels geen betrekking op verzoekers persoon en kan hieruit dan ook niet blijken dat verzoeker een persoonlijke vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in zijn land van herkomst volstaat niet om iemand te erkennen als vluchteling of subsidiaire bescherming te verlenen. Een persoonlijke vrees of een persoonlijk risico is hierbij determinerend. De overige door verzoeker voorgelegde documenten hebben enkel betrekking op zijn identiteit, herkomst, reisweg en beroepsinkomsten. Deze elementen worden door de Raad dan ook niet in twijfel getrokken, doch vormen geen bewijs van de feiten van afpersing en bedreiging waarmee verzoeker volgens zijn verklaringen in El Salvador te maken had.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, heeft verzoeker geen bewijsstukken neergelegd die zijn verklaringen over de door hem voorgehouden afpersingen en doodsbedreigingen kunnen staven. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de neergelegde stukken, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dit betreft wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op de volgende elementen, die de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas op de helling plaatsen:

*“Zo is het frappant te moeten vaststellen dat u steeds op hetzelfde adres bleef wonen en zelfs ook nog naar uw werk bleef gaan zonder dat u het geld effectief betaalde (CGVS p.3, 6, 13). Zelfs na de tweede keer dat ze u waarschuwden dat ze u de volgende keer zouden doden als u niet betaalde, bleef u nog gedurende een tweetal weken thuis wonen. U ging zelfs nog naar trainingen van uw werk (CGVS p.14). Dit is totaal niet in overeenstemming te brengen met uw bewering voor uw leven te vrezen indien u het geld niet zou betalen (CGVS p.13). Uw vader woont daarenboven nog steeds in El Salvador. U vermeldt nergens dat hij nog problemen ondervond (CGVS p.4). Bovendien zijn er geen indicaties meer dat er na uw vertrek nog iemand zou zijn die u viseert. U haalt nergens aan dat er nog iemand naar u op zoek kwam (CGVS p.14). Daarenboven slaagt u er tevens niet in concrete voorbeelden te geven van personen uit uw buurt die gelijkaardige zaken meemaakten als u. U hebt hier zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.15). Dit vormt wederom allerm minst een indicatie voor een reëel risico op ernstige schade.”*

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de voorgaande motieven te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging en het volharden in zijn verklaringen over de problemen die hij met de bendes heeft gehad, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt, wordt hem in de bestreden beslissing niet verweten onvoldoende veiligheids- en voorzorgsmaatregelen getroffen te hebben, doch wordt erop gewezen dat hij ondanks de door hem voorgehouden bedreigingen steeds op hetzelfde adres bleef wonen en zelfs ook nog naar zijn werk bleef gaan en zelfs nog naar trainingen van zijn werk ging. De omstandigheid dat verzoeker zijn werkschema zou hebben aangepast om de bende te kunnen ontlopen, doet aan deze vaststellingen of aan de andere hierboven aangehaalde vaststellingen geen afbreuk, temeer nu verzoeker verklaarde twee keer thuis bedreigd te zijn geweest. Ook de omstandigheid dat verzoeker op het CGVS de reden heeft uiteengezet waarom hij niet om hulp gezocht heeft bij de autoriteiten doet aan de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen geen afbreuk.

Met zijn theoretische betoog over *“het subjectief element van de vervolgingsvrees”* maakt verzoeker allerm minst het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk. In tegenstelling tot wat hij voorhoudt, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing trouwens niet louter dat de problemen van verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zijn, doch wel dat verzoekers verklaringen verschillende elementen bevatten die de ernst en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig op de helling plaatsen.

Waar verzoeker laat gelden dat hij reeds eerder El Salvador ontvlucht was voor de problemen die hij had met de bende en verwijst naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat hij stelde van januari 2014 tot augustus 2014 in een migratiecentrum in de Verenigde Staten te hebben verbleven, wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat zijn asielaanvraag aldaar tot een voor hem gunstige beslissing heeft geleid, wat vragen doet rijzen bij de geloofwaardigheid van deze problemen, en dat hij in de loop van de administratieve procedure enkel zijn problemen vermeld heeft van na zijn terugkeer uit de Verenigde Staten, die zouden zijn begonnen in 2016.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de voorgaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift voorts gelden dat ook zijn verblijf in het buitenland aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer het slachtoffer te worden van bedreigingen, afpersingen en geweld door bendeleden omdat hij als welvarend beschouwd zou kunnen worden.

Op basis van de beschikbare landeninformatie kan niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid

worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, toont verzoeker niet aan dat hij naar aanleiding van de door hem aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar El Salvador. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Hij maakt slechts in het algemeen gewag van een mogelijke perceptie bij bendeleden dat hij welvarend is omwille van zijn verblijf in het buitenland. Uit zijn verklaringen en de door hem voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker als tele-operator in El Salvador voor zijn vertrek een behoorlijk inkomen had, zodat niet kan worden ingezien waarom zijn terugkeer uit het buitenland zou leiden tot een verhoogd risico dat hij zou worden beschouwd als financieel meer vermogend dan voorheen. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van zijn asielpprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als iemand die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Nu verzoeker in gebreke blijft de door hem voorgehouden problemen met bendeleden in El Salvador aannemelijk te maken, is zijn betoog dat hij uit hoofde van die problemen deel uitmaakt van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet of dat deze problemen zijn gestoeld op zijn (toegeschreven) politieke overtuiging niet dienstig. Waar verzoeker nog argumenteert dat hij zich bij terugkeer naar El Salvador niet op effectieve overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet zou kunnen beroepen, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is. Om dezelfde reden is de vaststelling dat er geen intern vestigingsalternatief zou bestaan voor verzoeker evenmin relevant.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten geen geloof wordt gehecht, minstens dat deze onvoldoende ernstig zijn en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.5. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN